

Таблиця. Определение токсичности биопробой на инфузориях Тетрахимена Пириформис

Проба корма	30 минут	60 минут
“Фекорд-Концентрат” (группа ГЛ 1)		
Исследуемый образец концентрация 1%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 3%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 6%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 12%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
“Фекорд-Концентрат” (группа ГЛ 2)		
Исследуемый образец концентрация 1%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 3%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 6%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет
Исследуемый образец концентрация 12%	Живые, подвижные, мертвых нет	Живые, подвижные, мертвых нет

Список использованных источников

1. Гласкович, М.А. Использование натуральных биокорректоров для регулирования кишечного микробиоценоза цыплят-бройлеров: монография / М.А. Гласкович, Е.А. Капитонова. Горки: БГСХА, 2011. 256 с. : ил.
2. Медведский, В.А. Фермерское животноводство: учебное пособие / В.А. Медведский, Е.А. Капитонова. Витебск: ВГАВМ, 2012. 480 с. 12.
3. Медведский, В.А. Фермерское животноводство: практикум / В.А. Медведский, Е.А. Капитонова. Витебск: ВГАВМ, 2011. 200 с.
4. Основы зоотехнии: учебное пособие / В.И. Шляхтунов [и др.] ; ред. : В.И. Шляхтунов, Л.М. Линник. Витебск: ВГАВМ, 2016. 276 с.
5. Оптимизация пищеварения и протеиновое питание сельскохозяйственной птицы. Ч. 1: учебное пособие для студентов вузов / Л.И. Подобед [и др.] ; ред. Л.И. Подобед. – СПб. : РАЙТ ПРИНТ ЮГ. 2017. 348 с.
6. Подобед, Л.И. Руководство по минеральному питанию сельскохозяйственной птицы / Л.И. Подобед, А.Н. Степаненко, Е.А. Капитонова. Одесса: Акватория, 2016. 360 с. : ил.

УДК 619:616.995.:636.596

Швець А.О., учениця 10 класу

Науковий керівник – Антошкова М.Б., вчитель біології
Нестеровецька ЗОШ I-III ступенів Дунаєвської міської ради, с. Нестерівці,
Україна

ГОЛУБІВНИЦТВО ТА ЙОГО РОЗВИТОК В СЕЛІ НЕСТЕРІВЦІ

Мій батько дуже любить птахів. Цю любов до них прищепив і мені. Все життя він мріяв про голубів. Нарешті його мрія здійснилася і йому подарували перших голубів. Вони зразу ж припали до душі і мені. Пізніше з'явилися інші

голуби, через рік – ще інша порода. І я собі сказала, так, я буду займатися цією красою. Хто хоч раз відчув любов, симпатію і турботу до цих створінь, той не зможе легко і швидко від цього звільнитися – голуби здатні зачарувати нас своєю красою і ставленням до людей.

Актуальність дослідження полягає в тому, що крім краси це ще є делікатесне, дієтичне м'ясо. Лише м'ясним голубівництвом, в основному в розвинених країнах, займаються не аматори, а фермери і цілі промислові заводи. Але і у нас є любителі висококалорійного дієтичного пташиного м'яса, які починають розвивати цю галузь, вирощуючи великих і швидкозростаючих голубів для свого столу. Крім того, голубівництво поєднує в собі насолоду від виконаної роботи, спорт, зайнятість вільного часу, отримання певних знань, виховує у людині справжнє почуття любові до тварин і дбайливе ставлення до природи. Саме тому предметом дослідження стали голуби.

Мета: зберегти і посилити льотні і цінні якості голубів; провести селекцію між різними породами для отримання нових або кращих якостей голубів та привити любов до голубів, як до птахів.

Мета роботи конкретизується у завданнях: дослідити розведення порід голубів з метою поліпшення льотної характеристики, використовуючи примусовий метод спаровування.

В ході дослідження ми застосовували наступні **методи:** спостереження, власне дослідження, аналіз отриманих результатів.

Ми з батьком вирощуємо голубів різних порід, але найбільше мені подобаються такі породи як поштові, павичі, статні та дугиші.

Якщо голубівнику пощастило одного разу з розведенням голубів, це може означати лише одиничний успіх. Головне завдання кожного голубівника – зберегти бажаний результат, повторювати його, а також передавати далі з наступними поколіннями. При природному паруванні самець сам вибирає собі самку. Ми помітили, що такі пари швидше відкладають яйця, оскільки вони збільшують свою чисельність. Перед природним спарюванням самець активно доглядає за обраною самкою, танцюючи біля неї, голосно воркуючи, іноді залицяння передбачає чищення оперення і дзьоба самки.

При примусовому паруванні заводчик сам відбирає птахів для продовження роду. Проведення відбору в домашніх умовах має на меті збереження або посилення вибраних якостей у своїх голубів, будь то льотні якості, продуктивність або декоративні характеристики птиці. Однак варто звернути увагу на те, що при примусовому паруванні голуби позбавлені ніжності в парі. Голуб веде себе агресивно, приділяє мало уваги голубці, що позначається на тривалості утворення сім'ї і виводку пташенят. Потомство вигодовується менш охоче, а частина яєць може бути взагалі незаплідненими. Тому потрібно давати своїм вихованцям самостійно вибрати собі пару.

Щодо розведення спортивних голубів, в гонитві за поліпшенням льотної характеристики вихованців, то в цьому випадку ми порекомендували б використовувати примусовий метод спарювання. Вибираючи для цього невеликих особин, але з добре розвиненим грудним відділом, не худих, але в міру вгодваних. При примусовому паруванні самця і самку обов'язково потрібно відсадити в клітку.

Якщо ви бажаєте розвести м'ясні породи і прагнете отримати потомство велике і скоростигле, то для цього також найкращим способом стане примусове спарювання.

УДК 636.32/.38.

Шмак Р.Д., студент 4 курсу 2 групи спеціальності "Зоотехнія"

Научный руководитель – Сучкова И.В., кандидат с.-х. н., доцент

УО "Витебская ордена "Знак Почета" государственная академия ветеринарной медицины", г. Витебск, Республика Беларусь

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ ОВЦЕВОДСТВА В РЕСПУБЛИКЕ ДАГЕСТАН

Географическое расположение Республики Дагестан, благоприятные природно-климатические условия и значительное количество пастбищ способствовало развитию такой отрасли сельского хозяйства как овцеводство. И даже после многих лет различных аграрных преобразований республика является единственным регионом Российской Федерации, где поголовье овец не только сохранилось, но и по сравнению с 1990 годом увеличилось на 48,8%.

Однако был период, когда поголовье овец резко снизилось. Основными причинами можно назвать, прежде всего, упадок легкой промышленности (основной потребитель сырья); использование для нужд населения и армии других видов материалов, чаще экономически более выгодных (хлопок и синтетика); большое поступление импорта дешевых шерстяных изделий из Турции, Китая и других стран.

Тем не менее, на 2008 год Республика Дагестан по численности овцепоголовья в России занимала первое место. Важная роль в развитии отрасли принадлежит фермерским хозяйствам. Так, в 2007 году более половины поголовья было сосредоточено в фермерском секторе, тогда как в 1995 году – 7,7%. Но на личных подворьях со средним поголовьем в расчете на хозяйство 3-4 головы сложно создать высокоэффективное овцеводство. На сегодняшний день количество овец и коз составляет около 5 миллионов голов (по данным 2018 года).

Основными породами овец, разводимых в республике, является дагестанская горная и грозненский меринос. В настоящее время из общего количества породных овец в овцеводческих хозяйствах 74% приходится на дагестанскую горную, 18 – на грозненскую, а остальные 8% – на лезгинскую, андийскую и тушинскую породы. Каждая из этих пород прошла долгий селекционный путь и зарекомендовала себя для использования в Дагестане. Ученые и овцеводы-практики республики ведут активную работу по сохранению и повышению продуктивных качеств местных пород.

Поэтому в последние годы в регионе отмечается рост овцепоголовья в сельскохозяйственных предприятиях, где создаются близкие к оптимальным, зоогигиенические условия содержания овец, полноценное круглогодичное питание, интенсивное выращивание молодняка для реализации в год рождения.

Но в начале этого столетия, когда овцеводство начало менять свое направление развития с шерстного и переходить на производство мяса и молока,